

अतोऽन्यस्यरक्षकस्याभावात्संसारित्वाच्च नित्यमुक्तस्त्वमेवमांशरणागतरक्षेतिप्रार्थयते मायेतिद्वाभ्यां त्वदंशस्यपुंसोऽनुमतेनईक्षणरूपेणअनुग्रहे
णमनःमनःप्रधानंलिङ्गमायासृजति कथंभूता कालचोदिताःक्षोभितागुणाःयस्याःकथंभूतंमनः कर्ममयंकुर्वद्रूपं बलीयःदुर्जयं छंदोमयंवेदोक्तक
र्मप्रधानंच अजयाजीवस्याविद्यया तद्भोगार्थमर्पिताषोडशअराविकारायस्मिन् यदेवंभूतंसंसारचक्रात्मकंमनःतत्कोऽतितरेत् भोअजत्वदन्यःत्व
त्तःपृथक्स्थितःत्वामभजन्नित्यर्थः॥२१॥ ननुममापिमायासंबंधात्कर्तृत्वाद्यविशेषाच्चत्वत्तःकोविशेषइत्याह सइति स्वधाम्नाचिच्छक्त्यानित्यं

मायामनःसृजतिकर्ममयंबलीयःकालेननोदितगुणानुमतेनपुंसः ॥ छंदोमयंयदजयाऽर्पितषोडशारंसं
सारचक्रमजकोऽतितरेत्त्वदन्यः ॥ २१ ॥ सत्वंनिहत्यविजितात्मगुणःस्वधाम्नाकालोवशीकृतविसृज्यवि
सर्गशक्तिः ॥ चक्रेविसृष्टमजयेश्वरषोडशारेनिष्पीड्यमानमुपकर्षविभोप्रपन्नम् ॥ २२ ॥ दृष्टामयादिवि
विभोऽखिलधिष्यपानामायुःश्रियोविभवइच्छतियान्जनोऽयम् ॥ येऽस्मत्पितुःकुपितहासविजृंभित
भ्रूविस्फूर्जितेनलुलिताःसतुतेनिरस्तः ॥ २३ ॥ तस्मादमूस्तनुभृतामहमाशिषोऽज्ञआयुःश्रियंविभवमैद्रि
यमाविरंच्यात् ॥ नेच्छामितेविलुलितानुरुविक्रमेणकालात्मनोपनयमांनिजभृत्यपार्श्वम् ॥ २४ ॥

विजिताआत्मनोबुद्धेर्गुणायेनसहित्वम् यतःकालःमायाप्रेरकः अतएववशीकृताविसृज्यानांकार्याणांविसर्गाणांसाधनानांचशक्तयोयेनअतः
इक्षुदंडवनिष्पीड्यमानंमामुपकर्ष स्वसमीपंनय ॥ २२ ॥ ननुतावल्लोकपालानांभोगान्भुंक्ष्वपित्र्यंबाराज्यमिदंदास्यामि किमितिसंसारादुद्वि
जसेतत्राह दृष्टाइतित्रिभिः श्रियःसंपदः विभवउद्भवः आयुरादयोदृष्टाइतिकाकातुच्छत्वमुक्तम् तदेवाह येअस्मत्पितुःकोपहासविकृतभ्रूभंगमा
त्रेणविध्वस्ताः सचत्वयानिरस्तः ॥ २३ ॥ यस्मादेवंतस्मात्आशिषःभोगान् ज्ञः तत्परिपाकंविद्वान् अहंऐंद्रियंइंद्रियैर्भोग्यम् ब्रह्मणोभोगमभिव्या
प्यकिमपिनेच्छामि तेकालात्मनाउरुविक्रमेणविलुलितान्विध्वस्तानणिमादीनपि ॥ २४ ॥